

Tuần Báo Vô Vi

16 tháng 2 năm 2020

Số 486

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Mê mê tỉnh tỉnh là sao?
- 2) Dịp may hiếm có tại sao?
- 3) Dung điểm tiêu hao là dung điểm nào?
- 4) Chơn tâm khai triển bằng cách nào?
- 5) Muốn thoát nghiệp chướng thì phải làm sao?
- 6) Từ đời qua đạo thì phải làm sao?
- 7) Chấn động của khối óc nặng nề tại sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Frankfurt, 27-04-2002 9: 00 AM 1) Hỏi: Mê mê tỉnh tỉnh là sao? Đáp: Thừa mê mê tỉnh tỉnh là tâm thức mất quân bình. Kệ: Cơ thể bất ổn khổ chính mình Tâm linh động loạn khó còn mình Biết mình chưa ổn chuyển hành trình Khổ trí cực tâm khó quyết định.	Frankfurt, 28-04-2002 6: 05 AM 2) Hỏi: Dịp may hiếm có tại sao? Đáp: Thừa dịp may hiếm có tại vì luồng điện thiên địa nhân ít khi hội tụ. Kệ: Dịp may hiếm có tại chưa thông Uyển chuyển lùi thôi lại pháp phòng Chưa được duyên lành trong hiếm có Thực thi chất phác chẳng chờ mong.
Monaco, 29-04-2002 8: 50 AM 3) Hỏi: Dung điểm tiêu hao là dung điểm nào? Đáp: Thừa dung điểm tiêu hao là dung điểm yếu dần. Kệ: Dung điểm tiêu hao tự yếu đi Trí tâm mệt nhọc tự sân si Tâm làm thân chịu không thông suốt Trí tuệ không minh chuyện khó ghi.	Monaco 30-04-2002 4: 40 AM 4) Hỏi: Chơn tâm khai triển bằng cách nào? Đáp: Thừa chơn tâm khai triển bằng sự quân bình của nội tâm. Kệ: Khai triển chơn tâm tự chuyển hình Phân minh tiến hóa tự giao tình Quý yêu đời đạo chung hành tiến Thế thái nhơn tình tự cảm minh.
Monaco, 01-05-2002 7 : 15 AM 5) Hỏi: Muốn thoát nghiệp chướng thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn thoát nghiệp phải tự tu. Kệ : Thực hành tự thoát phải hành tu Phát triển tâm linh tự giải mù Điểm giới phân minh giải quyết tù Thành tâm thanh tịnh tự mình tu.	Monaco, 02-05-2002 6 : 50 AM 6) Hỏi: Từ đời qua đạo thì phải làm sao? Đáp: Thừa từ đời qua đạo thì phải dứt khoát tu tiến. Kệ : Từ đời qua đạo phải hành tu Dứt khoát tu tâm tự sửa giải mù Trí ý thực hành không giải đãi Quân bình tu tiến giải phần ngu.
Montréal, 03-05-2002 7 : 40 AM 7) Hỏi: Chấn động của khối óc nặng nề tại sao? Đáp: Thừa chấn động của khối óc nặng nề tại vì dục tánh đang hoành hành trong nội tâm. Kệ : Dục tánh hoành hành hại nội tâm Tham lam động loạn tự phân tâm Tham dâm chính mình chưa phân chuyển Rắc rối chính mình chẳng có yên.	

MẪU ÁI 203

*Kẻ đi người ở tâm sự
Cửu huyền thất tổ vẫn lưu huyền tình
Tự hành tự tiến tự mình
Thiên liêng trụ hóa tiến trình vô biên.*

Khi ta thông cảm được phần thiêng liêng thì sự giao cảm giữa người sống và người chết không còn khó khăn nữa. Chỉ có phần thiêng liêng thức giấc mới tiến lên thượng tầng được, còn phần nhục thể thì phải thường lưu tại thế gian.

*Tử sanh sanh tử giao bàn
Thiên Đàng thế giới sẵn dàng chuyển giao
Quy nguyên chơn trạng sắc màu
Phân cao phân thấp phần nào cũng cân.*

Trước có trước tiến, thanh lại có thanh giải, giới nào cũng phải làm việc tùy theo lương tri lương năng chuyển hóa của nó.

*Tiến trong đà tiến quanh co
Tự mình tự giải dẹp trò đấm mê
Khai thông hướng trở lộn về
Nguyên căn tự giác tránh mê tránh lầm.*

Tu để giải quyết mọi sự nan giải hiện hành, chứ không phải tu để lấy đạo tạo đời; nhưng chúng ta lần lượt từ đời qua đạo thì càng hứng thú vui trẻ hơn, Vía Hồn sẽ không còn hoang mang đau khổ nữa.

(Chép lại từ tập thơ và tài liệu xưa do bạn đạo Việt Nam sưu tầm. Kiểm lại với băng Thiền Sư giảng bài thơ – Sài Gòn, ngày 22/2/1975)

Hương Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho anh Lê Ngọc Mỹ, tu sinh tại Thiền Viện Nhẫn Hòa, sinh ngày 26 tháng 6 năm 1950 tại Việt Nam, mất lúc 8:40 pm tối ngày 30 tháng 1 năm 2020 tại Hillsboro, Oregon, USA, hưởng thọ 71 tuổi, sớm được siêu thăng tịnh độ.

Tang lễ và hỏa thiêu đã được cử hành ngày 5 tháng 2 năm 2020 tại Hillsboro, Oregon. Ngày, giờ lễ rải tro sẽ do Thiền Viện Nhẫn Hòa tại Olympia, Washington State tổ chức tùy theo thời tiết thuận tiện. Xin quý bạn đạo liên lạc với anh Nguyễn Trí Vượng tại Thiền Viện Nhẫn Hòa để biết thêm chi tiết về buổi lễ này.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.
Bạn đạo Oregon.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

C X T Đ, ngày 22/9/2001

Kính thưa Đức Thầy,

Con tên là N V S, tuổi mậu dần, 64 tuổi, sinh năm 1938. Con được anh L K Q hướng dẫn tu theo PLVVKHHBPP từ năm 1978.

Con kính chúc thọ Đức Thầy và kính dâng lên Đức Thầy lòng kính yêu của con và của gia đình chúng con.

Kính thưa Đức Thầy, từ ngày tu đến nay sức khỏe con rất tốt. Nhưng từ tháng 3 năm 2001, con có triệu chứng bệnh lao. Con nghĩ tu theo pháp này không thể bị lao được, và lại bác sĩ tư nói là con chỉ bị cảm nặng mà thôi. Cho nên sau mấy ngày điều trị thấy hết ho, sức khỏe bình thường, con chỉ tiếp tục uống thuốc nam thêm 2 tháng, kèm theo mỗi ngày, ngoài giờ công phu chính, con thở PLTC thật nhiều, mỗi ngày thở hai lần, mỗi lần 144 hơi, nhờ đó con cảm thấy như hết hẳn bệnh. Có lần đang ngồi thở PLTC, con thấy 2 phổi nóng lên, rồi bác sĩ cho toa thuốc uống 1 tuần (không phải trị lao). Con uống 2 ngày đầu, thấy dễ chịu, đến ngày thứ ba, có triệu chứng kháng thuốc. Con phải đến bệnh viện khám lại. Bác sĩ cho toa thuốc khác uống trong một tuần. Con cũng uống đến ngày thứ ba thì bệnh kháng thuốc, nên con ngưng uống.

Từ đó, mỗi ngày con thở PLTC và tự châm cứu bằng điện. Nhưng ít lâu sau, thở PLTC cũng bị phản ứng, càng thở càng thấy vùng ngực như châm chích, khó chịu, và trong phổi thấy nặng nề hơn. Từ đó con không dám thở PLTC nhiều nữa, mà chỉ thở thật nhẹ, và tâm trung nơi đỉnh đầu niệm Phật nhiều hơn. Có một lần, trong lúc ngồi nhắm mắt tập trung trên đỉnh đầu và thở PLTC thật nhẹ và thật sâu, con thấy đầu con bốc ra thật nhiều vi trùng

hình dấu phẩy màu hồng. Bốc ra hai đợt như vậy, con cảm thấy bớt bệnh rất nhiều. Con biết rằng Ông Tám và khối Vô Vi đã trị bệnh cho con. Nhưng bệnh vẫn chưa hết hẳn, đôi lúc bệnh như muốn trở chứng và màu da còn đen so với lúc chưa bệnh. Con xin Ông Tám cho con biết con bị bệnh gì? Và con cũng kính xin Ông Tám tăng cường cứu giúp con cho thật hết bệnh để con còn kịp tu rốt ráo cho xong kiếp này.

Con và gia đình xin tạ ơn Ông Tám.

Kính bái,

N V S.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic City, ngày 7 /12/2001

V S,

Ông Tám vui nhận được thư con đề ngày 22/9/2001 được biết con bị bệnh rối loạn thần kinh, rất cần cơ lười răng kẻ răng niệm Phật thường xuyên thì đại trí sẽ được mở và giải trừ nội thức.

Dùng điển trị bệnh thì sẽ an toàn hơn uống thuốc. Con nên nhờ vợ con hay bạn đạo thiền nhiều năm dùng tay trái để trên bộ đầu của con và dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật, tay mặt đưa lên Trời dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật truyền điển vào ngũ tạng của con, cứ làm mỗi ngày ít nhất 2 lần thì bệnh sẽ thuyên giảm.

Phương pháp ông Tám chỉ cho nhiều người trị bệnh ung thư cũng hết và mạnh khỏe.

Người tu Vô Vi cần ý thức rõ ràng điều này mới tự cứu được. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

DUYÊN NGHIỆP

Yêu em anh thấy mặn mà
Thương em anh thấy thật thà hơn xưa
 Tâm em sống động nắng mưa
Em ơi! Đời Đạo mới vừa tình ta
 Nghìn năm không héo chan hòa
Em ơi! Nguyên lý vượt qua tình đời
 Em tu phát triển hợp thời
Anh tu anh tiến giữ lời sống chung
 Chúng ta cảm thức vô cùng
Dù xa vẫn quý trung dung Đạo Đời.

Lương Sĩ Hằng – Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.01 PHẨM APANNAKA

9. CHUYỆN VUA MAKHADEVA (Tiền Thân Makhadeva)

Những tóc bạc đầu ta...,

Câu chuyện này được bậc Đạo Sư kể khi ở Kỳ Viên, về sự kiện xuất gia lớn đã được kể trong tập Nidana-kaṭṭha. Khi ấy, các Tỳ kheo đang ngồi tán thán sự ra đi của đấng Đại Giác, thì Thế Tôn đi đến Pháp đường, ngồi trên Phật tọa, hỏi các Tỳ kheo:

- Nay các Tỳ kheo, các ông nay ngồi nói chuyện gì?

- Bạch Thế Tôn, không có chuyện gì khác. Chúng con ngồi tán thán hạnh ra đi của Thế Tôn!

- Nay các Tỳ kheo, không phải nay Như Lai mới ra đi, trước đây, Ta cũng ra đi rồi.

Các Tỳ kheo yêu cầu Thế Tôn giải thích câu chuyện ấy. Thế Tôn trình bày câu chuyện quá khứ sau đây.

Thuở ấy, tại nước Vidaha, có vị vua tên là Makhadeva ở Mithila, hành trì đúng pháp của một vị Pháp Vương. Trải qua tám mươi bốn ngàn năm, ngài đã vui chơi trong địa vị Đại Vương. Sau một thời gian dài, vua sống như vậy. Một hôm, ngài gọi người cắt tóc và nói:

- Nay khanh, khi nào khanh thấy tóc bạc trên đầu ta, hãy báo cho ta biết.

Người cắt tóc, sau một thời gian dài, thấy giữa đám tóc đen nhánh của vua, có một sợi tóc bạc, liền báo cho vua biết. Vua bảo:

- Hãy nhổ sợi tóc bạc ấy và đặt nó trên tay ta. Nghe nói vậy, người cắt tóc lấy cái nhíp bằng vàng nhổ sợi tóc bạc và đặt lên bàn tay vua. Lúc ấy, nhà vua đang có tám mươi bốn ngàn năm còn lại để sống. Tuy vậy, thấy sợi tóc bạc, ngài cảm thấy xúc động mạnh, như thần chết đã đến đứng gần đó, như bị nhốt vào trong ngôi nhà lá đang bốc cháy. Nhà vua suy nghĩ: “Nay Makhadeva ngu si ơ, tóc bạc đã mọc lên, nhưng người chưa có thể loại trừ những phiền não này”.

Và khi nghĩ đến xuất hiện của sợi tóc bạc, nhà vua cảm thấy bị nung đốt nội tâm, từ thân mồ hôi toát ra, áo quần như đè nén nhà vua và trở thành không thể chịu nổi. Nhà vua nghĩ: “Hôm nay, ta phải ra đi xuất gia”.

Sau khi cho người cắt tóc hưởng lợi tức một làng trị giá một trăm ngàn đồng, vua cho gọi người con đầu và nói:

-Nay con thân, trên đầu ta, tóc bạc đã hiện ra. Ta nay đã già rồi. Các dục vọng liên hệ đến con người, ta đã hưởng thụ đầy đủ. Nay ta muốn tìm cầu các dục lạc ở thiên giới. Nay là thời ta phải ra đi. Con hãy trị vì vương quốc này. Sau khi xuất gia, ta sẽ ở trong rừng xoài của Makhadeva và sống theo pháp Sa-môn.

Các đại thần nghe tin vua muốn xuất gia, liền đến hỏi vua vì sao lại muốn xuất gia, vua cầm sợi tóc bạc trong tay và nói bài kệ với các đại thần:

*Những tóc bạc đầu ta,
Xuất hiện, cướp tuổi xanh,
Các Thiên sứ đã đến,
Là thời ta xuất gia.*

Sau khi nói vậy, ngay trong ngày ấy, nhà vua từ bỏ vương quốc, xuất gia làm ẩn sĩ trong rừng xoài Makhadeva. Trải qua tám mươi bốn ngàn năm tu tập bốn Phạm trú, an trú thiền không có gián đoạn, ngài mệnh chung, và sanh lên Phạm thiên giới; từ đây lại sanh ở Mithila và làm vua tên Nimi. Sau khi quy tụ gia đình ly tán, ngài xuất gia tại rừng xoài ấy, tu tập Bốn Phạm trú, và tái sanh Phạm Thiên giới.

Bậc Đạo Sư nói rằng Như Lai không phải chỉ nay mới ra đi với sự xuất gia ấy, mà thuở trước cũng đã ra đi như vậy rồi. Trình bày pháp thoại này xong, Ngài thuyết về Bốn Sự thật. Một số chứng được quả Dự lưu. Một số chứng được quả Nhất Lai. Một số chứng được quả Bất lai. Sau khi kể xong hai câu chuyện này và kết hợp chúng với nhau, bậc Đạo Sư nhận diện Tiên thân như sau:

- Thời ấy, người cắt tóc là Ananda, người con trai là La-hầu-la (Rahula), và vua Makhadeva là Ta vậy.

(còn tiếp)

